

СТРАТЕГІЯ ОСВІТИ У СТІЙКОМУ РОЗВИТКУ СУСПІЛЬСТВА

Генсеровська С., здобувач вищої освіти групи МЕН 2/1

Миколаївський національний аграрний університет

Проблема сталого розвитку цивілізації – одна з найбільш актуальних у сучасному світі. Освітній рівень населення є передумовою соціального та економічного зростання. Освіта забезпечує розвиток суспільства та держави, формує кругозір особистості.

Проблема формування сталого розвитку суспільства знаходить відображення в роботах багатьох вчених, які відмічають важливу роль освіти в забезпеченні сталого розвитку людства.

Отримання громадянами відповідної освіти, професійної підготовки й інших інструментів підвищення поінформованості може сприяти розвитку економічно, соціально та екологічно сталого суспільства. Це дозволить кожному брати на себе відповідальність за свій вибір у якості критичного і свідомого громадянина, підтримуючи та підвищуючи якість життя нинішнього та майбутнього поколінь. Освіта має досить велике значення для всіх галузей. По-перше, тому, що нові знання й навички необхідно розвивати для вирішення проблем сталого розвитку у суспільстві, а по-друге, тому, що вона є засобом підвищення поінформованості населення й створення передумов для усвідомленого прийняття рішень, відповідального поведіння та споживацького вибору [2].

По низці аспектів базова освіта є важливою передумовою для того, щоб населення могло протистояти погіршенню стану навколишнього середовища, поліпшувати якість харчування й більш активно боротися із проблемами вбогості. Підвищення рівня базової освіти й розширення доступу до освіти взагалі, особливо для жінок, також дуже впливає на різні аспекти здоров'я. Освіта – це додатковий фактор зміцнення соціального єднання, відповідальності й демократичного правління. Освіта не тільки дає необхідну науково-технічну кваліфікацію, але й забезпечує мотивацію, зацікавленість і

соціальну підтримку для їхнього отримання й застосування. Крім того, вона підвищує можливості людини відповідально діяти в загальному контексті, адаптувати свій суспільний менталітет і середовище до практичних реалій.

На сьогодні науковці вбачають багато моделей освіти для сталого розвитку суспільства, серед яких варто зазначити наступні: філософську – інтерпретує сталий розвиток як необхідний історичний етап еволюції; технократичну – вбачає використання науково-технічного прогресу; екологічна – адаптує процес розвитку до екологічних обмежень; соціальну – сталий розвиток включає рівність доступу до природних благ; економічну – діючі механізми природокористування перебудовуються для посилення їх економічних інструментів; культурологічну – розвиток відбувається через виховання культури та формування культури природи; політологічну – відносини трансформуються у напрямі зниження ризику озброєних конфліктів.

Отже освіта стає головним інструментом трансформації на шляху до сталого розвитку. Освіта й професійна підготовка, які надають інформацію, кваліфікацію, розуміння й знання, життєво необхідні для підвищення здатності й готовності людей вирішувати проблеми, пов'язані з навколишнім середовищем і подальшим розвитком суспільства. Тому вони повинні розглядатися як частина процесу безперервного навчання з урахуванням екологічних умов, що супроводжують економічний, соціальний і культурний розвиток [3].

Сьогодні в якості першочергових цілей освіти виступають: формування екологоцентричного мислення; екологосоціальна відповідальність; діяльність та здатність до її варіативності; особистісні якості, що визначають не тільки професійні характеристики людини, а й спосіб її життя, рівень культури, інтелектуальний розвиток [1].

Таким чином, можна стверджувати, що освіта для сталого розвитку є надзвичайно актуальною міжнародною соціально-педагогічною задачею, для вирішення якої людство має радикально змінити сучасний хід економічного,

екологічного і соціального розвитку. Для цього необхідним є перегляд цілей освіти, які включають підготовку молоді до участі у створенні інститутів цивільного суспільства, формування готовності брати участь в екологічній соціально-гуманістичній діяльності для збереження навколишнього середовища, поширення ідеалів здорового способу життя й захист самого життя людини.

Список використаних джерел

1. Бондар О. І., Барановська В. Є., Єресько О. В. та ін. Екологічна освіта для сталого розвитку у запитаннях та відповідях: науково-методичний посібник для вчителів / за ред. О. І. Бондаря. – Херсон : Грінь Д. С., 2015. – 228 с.
2. Вергун А. М., Тарасенко І. О. Концепція сталого розвитку в умовах глобалізації // Матеріали конференції «Проблеми економіки організацій та управління підприємствами». – Вісник КНУТД. – 2014. – № 2. – С. 207–218
3. Касьяненко Т. В. Екологічна складова вищої освіти в системі забезпечення сталого розвитку / Т. В. Касьяненко // Сучасні проблеми вищої освіти України в контексті інтеграції до європейського освітнього простору: Матеріали науково-методичної конференції, м. Суми, 6–7 жовтня 2010 р.

Науковий керівник – Христенко О.А., канд. екон. наук, доцент